

Sünnet, hadis, mezhep, sahabe, evliya tanımazlığa reddiyedir!

Afşin Selim / Milli Gazete

İslâmiyet'in mutlak bilinmesi gereken kaide, edep ve erkânını öğrenmekle yükümlü olanlar; cahilliğe sığınıp en temel hükümlere yabancı kalamazlar. Evet, bilmek lüks değildir Müslüman için. Cühelalık ile âlimlik arasında, bilmekten ziyade, "idrak" farkı mevcuttur. Cühelanın idraki, algısı, nazariyesi, âlim ile denk olabilir mi? Hâlbuki her şey derecelendirilmiştir yeryüzünde; hayat bir denge! Fakat her şeye rağmen; cühela, edindiği temel hükümler çerçevesinde(aşmadan ve taşmadan) tavır durmaya memurdur. Cühelanın kimisi bilmemezliğe sığınır, kimisi akletmek için bilmek ister... "Müslümanlardanım" diyerek, İslâm'ın temel prensiplerini -haşa- teferruat diyerek geçiştirenler, "bilmiş cühelalar"dandır meselâ.

Hiz. Âişe (Dininizin yarısını bu Âişe'den alınız), Hiz. Osman (O'ndan gökteki melekler hayâ ederler) ve Hiz. Ömer'e(Hak ile bâtılı ayırt edici Ömer'dir) hakarete varan tenkitleri bilmişlik addeden bir "Müslüman"ın yaptığı edepsizliğin mesuliyeti, İslâmiyet'e mal edilemez. Ve yine, günlük hayatta yapılan yanlışların faturası İslâmiyet'e kesilemez. Yanlış şahıslar yapar, İslâmiyet değil... "Canından, malından ve makamından vazgeçmeden", sıcacık odalarda; Hiz. Aişe, Hiz. Osman ve Hiz. Ömer'e atfen ahkâm kesenler, ülke gündemi tartışırcasına, İslâmî hükümler vermeye kalkışan edep yoksunlarıdır ancak! Heyhat: Beraber postal bağladıkları ahbablarına hitap eder gibi hitap edip, yargılamaya kalkıyorlar sahabeleri, âlimleri ve evliyalı...

Modern çağın garabetleri

Modern çağı garabetler sarmıştır. Müslümanlarda bundan nasiplenmiştir. Kur'an'ı ve Sünneti, birbirinden bambaşka şeylermiş gibi izah etmek, inkâr açılan bir kapıdır. "Allah'ın emirleri ile peygamberlerinin emirlerini birbirinden ayırmak"(Nisa 150) gibi... Yıkıcı bir propagandadır bu! Hazreti Peygambersiz bir Müslümanlık olabilir mi yahu? Hâl böyle iken, "akıl" ve "mantık" bahşedilmiştir insana; Kur'an'da adı sıkça geçen "temiz akıl" (Bakara 179, Bakara 269, Âl-i İmran 7, Âl-i İmran 190, Zümer 9, Zümer 18, Zümer 21, Mü'min 54, Mü'min 67) manidardır sahiden. Keza akıl bahsinde, "yine de akıllanmayacak mısınız, yine de akıl erdirmeyecek misiniz" (Bakara 44, Bakara 76, En'am 32, A'raf 169, Yunus 16, Hud 51, Yusuf 109, Enbiya 67, Mü'minin 80, Kasas 60, Yasin 62, Yasin 68, Saffat 138...) diye suâl edilir Kur'an'da. O hâlde gerçekten, "aklı olmayanın dini olmaz."

Her şeyi, her ayrıntısı ile Kur'an'da bulmak mümkün müdür? Hayır... Yalnızca belli başlı esaslar bulunabilir orada. Ehl-i sünnet âlimleri yetiştirmiştir İslâmiyet. Buna binaen; İslâm şereflenmez, şereflendirir! İctihat diye bir zenginliğe, berekete sahiptir İslâm. Mezheplerde buradan zerk olmuştur zaten. Söze "bence" ile başlayanlar, benliklerini yutmuşlar mıdır gerçekten? Zira icthât denilen hâdis, "onlar eskide kaldı" ezberiyle idrak edilebilir mi? Hâlbuki eskiyen, pörsüyen ve küflen "kusurlu ve noksan din anlayışı"nın müsebbibi, az önce vurguladığımız gibi, İslâm değil, şahıslardır! "Müslümanlardanım" diyen bir insan, hayatı "yalnızca ve yalnızca", "güzel ahlâk gözetmeksizin", namaz ibadetine, başörtüsüne veya bayramlarda seyranlarda kabristanlıkta dua etmeye indirgemiş ise; bunun suçlusu İslâmiyet olamaz! "Sosyal bir varlık" olduğu alenen belli olan insan, vicdanına hapsettiği bir İslâmiyet idrakiyle de, İslâm'ın sosyal hayata müdahalesini kavrayamamıştır. İslam, şarkın mistik tarikatlarına benzemez! O, akıl bahşettiği insana, "sorgu ve düşünce" kabiliyeti vermiştir; yeter ki süzgeçten geçirebil, amacını ve aracını edinmiş ol!

Dünden bugüne ehl-i sünnet âlimlerini ciddiye almayarak, itikadi sapkınlığını "modernizm" ve "reform" maskesi ile perdeleyen şürekâ, İslâm'ın süzgecinden bir türlü geçiremediği felsefeyi "araç" ken, "amaç" edinmiş olabilir mi? Belki de...

Yürüyen Kur'an

"Yalnızca Kur'an yeter" iddiasının arka planında; sünnetsizlik, mezhepsizlik ve âlim tanımazlık yatar çoğu kez... İslâmiyet'in süzgecinden geçmemiş her şey batıldır! "Müslümanlardanım" diyen bir insan, İslâm'ı her şeyin önüne koyamıyorsa, orada bir güdüklüğe rastlanır muhakkak.

Hazreti Peygamberin “yürüyen Kur’an” olduğunu dâhi idrak edememekteki inat ve ısrarları da devam ededursun; “bence” ile başlayan hükümler, ehl-i sünnet âlimlerinin asırlardır yazdıklarını, konuştuklarını dikkate almadan yapılmaktadır ki, bu çok tehlikelidir. Demek ki epey güveniyorlar kendilerine! Esasen, inanan var, inanan var! İslâm’ı, sözde İslâm ile yok etmek niyeti güden modern haçlı zihniyeti ise, şüphesiz sempati ile bakıyor bunlara. Çünkü dönüştürülüyor Müslümanlar. Çerçevesini mezhep, sünnet ve hadis inkârından edinen bu yenileyicilere göre, “İslâm yalnızca Kur’an’dan ibaret”. Maksat farklı elbette: Muhtevası muğlâk bir yenileyicilik... Şunlara bakınız: Herhangi bir alt yapı ve rahleyi tedrisattan geçmemişleri dâhi “yeniliyoruz” diyerek, geziyor ortalıkta. Hangi eskiyi yeniliyorlar?

Netice itibariyle:

- “Yenilemek” iddiası, İslâm’ı tahrif ve tahrip olmuş bir din zannetmenin tepkisidir.
- Yüce Yaratıcıyı ve İslâm’ı idraki nispetinde algılayan insan ise, kendi yanlışlarından kendisi sorumludur.
- Din tacirliğinin bir diğer adı da dini taciz etmektir ayrıca!
- Hadislerin sahih olup olmadığını; Hazreti Peygamberi ve onun davasını, misyonunu tanıyan bir Müslüman, akla, vicdana ve idrake sahip olduğundan dolayı, gayet tabi ayırt edebilir.
- Ehl-i sünnet vel cemaat bir Müslüman, “küçüğünden büyüğüne” Sahabelere saygı duymak mecburiyetindedir. Hazreti Peygamberin ifadesiyle: “Ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine tâbi olsanız hidayete erersiniz.”
- İslâm’ın(Hazreti Peygamberin), âlimlere bakışı malumdur: “Kıyamet gününde âlimlerin mürekkebi ile şehitlerin kanı tartılır, âlimlerin mürekkebi şehitlerin kanından ağır gelir.”

Sünnet, hadis, mezhep, sahabe, evliya tanımazlığa reddiyedir!

Yazar Ali Kara

Cuma, 10 Ekim 2008 12:32 - Son Güncelleme Cuma, 10 Ekim 2008 12:49

- O'nun dostlarını dost edinmeyen kimin dostudur ki?

Not: Hâdiseyi burada noktalıyorum. Söz ustalarıdır. Bu ülkedeki Müslümanları bekleyen bir tehlikeyi işaret ediyorum yalnızca. Hazreti Peygamberi ve onun sünnetini, ashabını ve âlimlerini hafife alıp, pervasızca sorgu sual ederek, zihin ve kalp bulanıklığına sebebiyet veren sözüm ona “yenileyici”lerin, sözlerini ve yazdıklarını ciddiye almıyorum! Ehl-i sünnet vel cemaat itikadına mensup hakiki âlimlerden şaşmamak gerek. Allah için sevip, Allah için buğz edenlere selâm olsun